

KOMISJON V. AUSTRIA

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

16. detsember 2004^{*}

Kohtuasjas C-358/03,

mille esemeks on EÜ artikli 226 alusel 19. augustil 2003 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi,

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: D. Martin ja H. Kreppel, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

versus

Austria Vabariik, esindaja: E. Riedl, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

^{*} Kohtumenetluse keel: saksa.

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees K. Lenaerts, kohtunikud N. Colneric (ettekandja) ja J. N. Cunha Rodrigues,

kohtujurist: A. Tizzano,
kohtusekretär: R. Grass,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul tuvastada, et Austria Vabariik on rikkunud nõukogu 29. mai 1990. aasta direktiivi 90/269/EMÜ tervishoiu ja ohutuse miinimumnõuete kohta, mis käsitlevad raskuste käsitsi teisaldamist, millega kaasneb eelkõige töötajate seljavigastuse oht (neljas üksikdirektiiv direktiivi 89/391/

EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (EÜT L 156, lk 9; ELT eriväljaanne 05/01, lk 386) artiklist 9 tulenevaid kohustusi, kuna ta ei võtnud vastu õigus- ja haldusnorme selle direktiivi täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud.

Õiguslik raamistik ja kohtueelne menetlus

- 2 Vastavalt direktiivi 90/269 artikli 1 lõikele 1 sätestatakse sellega tervishoiu ja ohutuse miinimumnõuded, mis käsitlevad raskuste käsitsi teisaldamist, millega kaasneb eelkõige töötajate seljavigastuse oht.

- 3 Kooskõlas selle direktiivi artikli 9 lõikega 1 jõustavad liikmesriigid direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 1992 ja teatavad sellest viivitamata komisjonile. Austria Vabariik, kes sai ühenduse liikmeks 1. jaanuaril 1995, pidi selle direktiivi üle võtma hiljemalt ühendusega liitumise kuupäevaks.

- 4 Leides, et Austria Vabariik ei olnud komisjonile teatanud, et ta on kõik vajalikud sätted direktiivi 90/269 täitmiseks vastu võtnud, ning et komisjonil puuduvad ka teised andmed järeldamiseks, et see liikmesriik on need meetmed vastu võtnud, algatas komisjon liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse.
- 5 Kuna komisjon leidis, et seda direktiivi ei ole Kärnteni liidumaal üle võetud liidumaa ja selle omavalitsusüksuste teenistujate osas ega Burgenlandi ja Kärnteni liidumaa põllumajandus- ja metsandustöötajate osas, esitas ta 19. detsembril 2002 põhjendatud arvamuse, milles kutsus Austria Vabariiki võtma arvamuse järgmiseks vajalikke meetmeid kahe kuu jooksul arvamuse kättesaamisest.
- 6 Jäämata rahule Austria ametiasutuste vastustega, esitas komisjon käesoleva hagi.

Hagi

- 7 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et liikmesriigi kohustuste rikkumist tuleb hinnata kooskõlas olukorraga, mis liikmesriigis põhjendatud arvamuses märgitud tähtaja saabumisel esineb (vt eelkõige 15. märtsi 2001. aasta otsus kohtuasjas C-147/00: komisjon v. Prantsusmaa, EKL 2001, lk I-2387, punkt 26, ja 4. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas C-173/01: komisjon v. Kreeka, EKL 2002, lk I-6129, punkt 7).
- 8 Austria valitsus väidab, et direktiivi 90/269 üle võtmata jätmisel põhinev väide ei ole Burgenlandi liidumaa osas põhjendatud, kuna 2000. aasta jooksul võeti vastu määrus, millest komisjonile 24. oktoobril 2000 ka teatati.

- 9 Komisjon nõustus repliigis selle asjaoluga.
- 10 Kuna põhjendatud arvamus saadeti 19. detsembril 2002, tuleb hagi Burgenlandi osas tagasi lükata.
- 11 Austria valitsus ei vaidlusta Kärnteni liidumaa osas talle etteheidetavat liikmesriigi kohustuste rikkumist, ent väidab sellegipoolest, et direktiivi 90/269 põllumajandus- ja metsandustöötajate osas täielikult ülevõttev määrus peaks ilmuma 2003. aasta lõpuks. Liidumaa, omavalitsusüksuste ja omavalitsusüksuste liitude teenistujate kaitse tagamiseks mõeldud ülevõtmisssätete vajaduse osas oli föderaalvalitsus pidevalt Kärnteni liidumaa pädevaid ametiasutusi teavitanud nende kohustustest selles valdkonnas.
- 12 Selles kontekstis rõhutab Austria valitsus, et Austria riigiõigusega on föderaalsel tasandil keelatud võtta liidumaade asemel vastu ülevõtmisssätteid ning föderaalvalitsuse pädevus neid sätteid vastu võtta saab põhineda üksnes Euroopa Kohtu otsusel.

- 13 Sellega seoses tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa liikmesriik viidata oma siseriikliku õiguse sätetele, praktikale või olukordadele, kaasa arvatud nendele, mis tulenevad föderaalsest riigikorraldusest, õigustamaks direktiivist tulenevate kohustuste ja tähtaegade täitmatajätmist (vt eelkõige 11. oktoobri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-111/00: komisjon *v.* Austria, EKL 2001, lk I-7555, punkt 12). Isegi kui iga liikmesriik saab tegelikult oma äranägemise järgi siseriiklikku seadusandlikku pädevust jaotada, jääb EÜ artikli 226 alusel ikkagi üksnes liikmesriik ühenduse ees vastutama ühenduse õigusest tulenevate kohustuste täitmise eest (10. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-87/02: komisjon *v.* Itaalia, EKL 2004, lk I-5975, punkt 38).
- 14 Seega tuleb asuda seisukohale, et komisjoni hagi on Kärnteni liidumaa osas põhjendatud.
- 15 Eelnevatele kaalutlustele tuginedes tuleb ühest küljest tõdeda, et kuna Austria ei võtnud Kärnteni liidumaal vastu õigus- ja haldusnorme direktiivi 90/269 täitmiseks, on see liikmesriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi, ja teisest küljest, et ülejäänud osas tuleb hagi tagasi lükata.

Kohtukulud

- 16 Kodukorra artikli 69 lõike 3 alusel, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks, võib Euroopa Kohus määrata kulude jaotuse või jätta kummagi poole

kohtukulud tema enda kanda. Arvestades seda, et komisjoni hagi rahuldati vaid osaliselt, tuleb kummagi poole kohtukulud jätta tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

1. Kuna Austria ei võtnud Kärnteni liidumaal vastu õigus- ja haldusnorme nõukogu 29. mai 1990. aasta direktiivi 90/269/EMÜ tervishoiu ja ohutuse miinimumnõuete kohta, mis käsitlevad raskuste käsitsi teisaldamist, millega kaasneb eelkõige töötajate seljavigastuse oht (neljas üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) täitmiseks, on see liikmesriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Euroopa Ühenduste Komisjon ja Austria Vabariik kannavad oma kohtukulud ise.

Allkirjad